

Jak jsme přečkali zimu v době COVIDU.

Začali jsme 2. ledna Zimním výstupem na Radhošť, který pořádal KČT Valašské Meziříčí. Jelikož jsme chtěli minimalizovat styk s větším množstvím lidí, nejeli jsme autobusem na Pustevny, ale vyrazili jsme pěšky z Rožnova. K 8 členům našeho klubu se přidali i bývalí naši členové, jejich známí a kamarádi. Na vrchol Radhoště nás dorazilo celkem 15. Zpátky jsme šli přes chatu Mír, protože jsme měli zaručené informace, že se zde čepuje pivo a bylo potřeba po náročné túře doplnit tekutiny. Dvanáctka ve sklenici od Birela, byl přece COVID, moc chutnala.

Během ledna a února se uskutečnily výlety na běžkách v upravených stopách kolem Bílé, ze Soláně přes Bumbálku do Velkých Karlovic a z Rališky na Hlavatou a zpět. Sněhové podmínky byly dobré a počasí okouzující, což je vidět na fotografiích.

Zimní sezónu jsme měli v plánu ukončit výletem k ledopádům v Pulčíně. Bohužel několikadenní jarní počasí s teplotami kolem 15⁰ C se postaralo o to, že nám ledopády roztály. Jelikož to byl, díky COVIDU, poslední den volného pohybu mimo území bydliště, doma jsme nezůstali a operativně se přihlášení domluvili na náhradním programu. Auty jsme se dopravili do Francovy Lhoty a odtud jsme vystoupali po modré turistické značce na Čubův kopec, kde se nachází 18 metrů vysoká rozhledna s 58 schody, která byla v roce 2004 zrekonstruována. Za krásného jasného počasí byla vidět, kromě okolních kopců, i Malá Fatra se zasněženým Velkým Rozsutcem. Od rozhledny jsme pokračovali hřebenovkou přes Střelenský vrch do Střelné. Nad Střelnou jsme narazili na zajímavé místo s kapličkou, hotelem pod Širákem a tulákem Karlem.

Taková byla covidová zima v našem klubu. S odstupem času určitě účastníci jednotlivých výletu nelitují, že se přemohli, vykopali se z vyhřátých obýváků a udělali něco pro své zdraví, protože co nám COVID dovolí na jaře, je ve hvězdách. Možná si těch obýváků ještě užijeme dost a dost.

Březen 2021
Zbyněk Vaňura